

ижъ да цвѣтътъ дръвета-та; щомъ са подаде
цвѣта, берида-та са прѣкъсва.

Врѣме-то по берида-та трѣба да е сухо;
зашто въ мокро врѣме и работа-та въ гордъ-
та быва трудна и сока быва малко.

Като събержътъ сичкия сокъ, работница-тѣ
втапижътъ въ него дръвены или прѣстены калж-
бы, по кои-то сока налепва, като востъка по фи-
тило-то на свѣщъ-та. Тѣзи калжбы приличатъ
на черны-тѣ стъкла по вида си. Подъръ сѣко
втапянне, на калжба остава нѣщо, като кора, којъ-
то са суши надъ огъня, додѣто изсажнне.

Като са втопи калжба нѣколко пѫти и ко-
ра-та получи нужнѣ-та дебелинѣ; кора-та са
разрѣзва съ ножче и са изважда, ако е калжба
дръвенъ; ако ли е прѣстенъ, счупва са и кора-
та са исхулва цѣла. Въ това врѣме ластика-та
быва сиволява, ако не јж е удрялъ дымъ; ако
ли јж е закачалъ дымъ, тя быва чѣрникава.

Жители-тѣ по онѣзи мѣста отдавна употреб-
лявали ластикѣ-та за различни работи. Тый
правили отъ неї обуша, дрѣхи, и свѣщи за го-
рѣне, зашто ластика-та хубаво гори. Въ Ев-
ропѣ ластика-та са е появила скоро и най-на-
прѣдь са употреблявала да са трѣ писано-то съ
оловникъ.

Нѣ въ днѣшно врѣме ластика-та са употреб-
лява твърдѣ много. Отъ неї правижътъ обуша,
платове за непромокаемы дрѣхи, столове, и нѣ-
какви други покъщиини. Съ ластикѣ-та об-